

Isle of Man, del 2

Av Ole Forsbom

Reseskildringen om Isle of Man / Irland runt, fortsätter.

27 augusti - 4 september 2014.

27/8

Tidig, disig morgon i Douglas. Vi skall hinna till färjan som tar oss till Dublin, Irland - även kallad "Den gröna ön". Avståndet till färjehamnen är knappt 2 km.

Nu på morgonkvisten är det full "rörelse" i Douglas. Vi är flera som ämnar ta oss mot Dublin.

Själv mår jag "hyfsat" efter gårdagens kollaps, men en aning darrigt känns det hela. Ombord på färjan, Manannan, en tvåskrovad katamarantyp, då vi skall i låg hastighet manövrera våra hojar till en trygg placering på bildäck, kunde det hela ha varit en massa stadigare. Vi har ca 3 timmar på oss innan vi anlöper hamnen i Dublin. Vi tar plats i sittsalongen.

Väl i Dublin rullar vi av färjan, för att fortsätta vår resa mot Kilkenny. Vi styr söderut mot Wicklow Mountains, ett skyddat naturområde intill Dublin.

Pontus tar täten då vi lämnat det centrala Dublin. Det rullar på i bra tempo, vänstertrafik. Det är fortfarande tidig morgon och trafiken har inte kommit igång på riktigt. Efter ca en timmes körning skymtar vi Wicklow Mountains över gashandtaget. Snart stannar Pontus och vi andra efter honom.

Vi söker en viss avfart, men endera har vi missat den eller så finns den inte bland en massa informationsskyltar längs vägen. Vi kommer överens om att vi tar nästa avfart mot "bergen". Sagt och gjort, Pontus styr över till en mindre väg, där vi stannar för en välbehövlig paus.

Efter att ha försökt orientera oss och komma underfund med var vi är, siktar vi mot Kilkenny.

Vägen är smal, kurvig och vi känner att vi kliver uppåt mot något okänt.

Väl uppe öppnar sig en vy som knappast går att beskriva i ord.

Utsiktsplatsen "Sally Gap" ger oss en försmak om hur vi kommer att uppleva "Den gröna ön".

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

mc-verkstans
ESKILSTUNA

016-51 35 25. www.mc-verkstans.se. Rabatt på fordon = Varierande beroende på objekt.
Verkstadsarbete -10%, Däck -25%, Oljeprodukter -15%, Reservdelar -10%, Kläder -10%, Tillbehör -10%

Irland är ingalunda ett platt land. Mellan kullar och dalar skimrar blått vatten i de vackra sjöarna, långt från allfärdsvägen. Timme efter timme njuter vi av den frihet och naturnära upplevelse som denna dag ger oss.

Vädret, typiskt Irländskt, men inte en droppe vatten. Det är varmt.

Vi närmar oss Kilkenny. GPS-en, som nu sitter på mitt styre, uppmanar mig att ta till vänster vid nästa rondell. En uppfinning som ingalunda svenskarna var först med. I Irland har man också gett sig den på att rondeller är en innegrej i trafiken. Vi tar av till vänster. En enkel match i vänstertrafik.

Hotellet Aspect Hotell Kilkenny, visar sig ligga en bit bakom ett industriområde. Väl framme, blir vi öppenhjärtigt mottagna av den vänliga personalen. Hojarna får ta plats på en större parkering, intill hotellet. Vi checkar in, tar oss till våra respektive rum och kommer överens om att ses i matsalen. Vi får oss en god middag, några välbehövliga "pints". Hade varit kul att skriva upp de otaliga sorter av öl vi hann prova på under hela färden, det var inte ett eller två bryggerier som var representerade. Men något gemensamt fanns, alla var jättegodas.

28/8

Följande morgon, träffas vi vid frukosten, som ingår i rumspriset. English breakfast, kallar men det också i Irland.

Vi gör en snabb genomgång av dagens etapp. Destinationen är Killarney. Vi styr kosan sydväst från Kilkenny. Vi kunde ha gjort färden längre söderöver via Cork, men den extra svängen ville jag undvika vid planeringsstadiet.

Samtidigt var vi rörande överens om att vi kör rutten som planerat. Sagt och gjort. Än en hel dag i den vackra Irländska naturen. Vägarna är smala, en massa kurvor både åt vänster och höger.

Gemensamt för dessa är att man inte ser vad som finns bakom kröken. Här kan vi hitta en kärra dragen av en åsna, eller en flock får som flanerar, mitt på landsvägen. Allting helt naturligt med Irländska mått mätt. Med andra ord en helt vanlig transportsträcka denna vackra, regnfria dag.

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

Helt allmänt gäller följande för samtliga deltagare under färden:

- Hotellen är förbokade, inte betalda.
 - Vi betalar efterhand som vi checkar in/ut beroende på hotellet.
 - Vi betalar i den lokala valutan, Euro, detta för att undvika att valutan valveras två gånger vid växlingen till svenska kronor.
- Kreditkort/bankkort är accepterade över hela landet.

Killarney visar sig vara en mysig liten stad. Hotellet, Old Weir Lodge, visar sig ligga på huvudgatan i staden. Vi parkerar hojarna endast ett tiotal meter från hotellets ingång. Vi tar våra packningar, checkar in, får tips om en bra restaurang från personalen. Gemensamt ger vi oss ut i staden.

Fönstershoppingen vara bara en stund innan vi hittar oss bekvämt sittande på den lokala krogen. En pint sitter inte fel. Nu börjar vi känna oss aningen sugna på mat. Tar oss till den "rekommenderade" restaurangen, får oss en god middag, några ytterligare öl och så småningom kallar "John Blund".

29/8

Även denna disiga morgon, träffas vi vid frukosten som ingår i rumspriset. Varför man valt att inte ha middagsservering på hotellet, fick vi en bra förklaring på, men den har jag tyvärr förträngt.

Efter en kort genomgång av dagens planerade färd, stegar vi mot hojarna och styr kosan mot Dingle. Vi väljer att åka längs Ring of Kerry, som går intill Atlantkusten, med hisnande vyer över landskapen

Dingle är en halvö på Irlands sydväst kust. Vägarna är som vägar i allmänhet är i Irland. Inget nytt. Höger sväng, vänster sväng i oändlighet. De vackra vyerna avlöser varandra i rask takt.

...Isle of Man, del 2

10 % på vad som erbjuds. Alkohol är det ingen rabatt på.
016-965 71. www.sundbyholmshgasthamn.se

Vi har inte haft några anmärkningsvärda, varken avbrott eller större tekniska problem på någon av våra hojar.

Pontus skruvar på sina avgasrör och Lars ser alltid lika spänd ut då han skall få fart på twinnen som sitter i ramen på Aprilian.

- Ler Lasse, då har Aprilian gått igång. =)

Gemensamt för varje deltagare har varit att: Bidraga med ett gott humör. Se till att man vid avgång är i körskick. Körskick är inte att behjälpligt hitta själva hojen.

Kraven är satta högt över det. Vidare skall man bidra till allmän trivsel, ett gott kamratskap, vara varandra behjälpliga, samt att helt allmänt uppträda korrekt mot varandra. Gliringar i vänlig ton, är tillåtna.

Vi närmar oss Dingle och hotellet, Hillgrove Accomodation & Night Club.

Namnet gör oss extra nyfikna, speciellt slutdelen. Ägaren/innehavaren möter oss på parkeringen, visar mot en stor dubbelpart, som snart öppnas.

Vi får ställa hojarna inomhus, torrt och varmt. Någon kommer på idén att en pint kunde sitta bra. Sagt och gjort.

Vi tar oss en bensträckare mot Dingle's centrum. Dingle har trots sin lilla stadsyta hela ca 50 stycken pubar, restauranger och andra faciliteter för "fria övningar" under övervakning av hela gruppen.

Vi får oss en god middag. Jag som inte äter fisk, beställer fisk...

- Ja, det var gott.

Med mätta magar promenerar vi vidare, tills vi åter hamnar på hotellet.

Snart parkerar en buss vid hotellet. Ut väller en skara glada ungdomar.

Där rök nattron, tänkte jag. Det visade sig vara helt korrekt.

Night Club, bestod denna kväll av dånande musik, skrånande ungdomar, som på inget vis var varken otrevliga eller oartiga.

Man hade kul, på Irländskt manér. Natten var ett spring, tji och tjo, ungefär som på Finlandsfärjan.

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

25 % på hela sortimentet samt kaffe ingår till glassen.
11:00 - 18:00. 016-13 24 57. www.slagsttaglass.se

30/8-14

Frukosten kostar Euro 8,50, väl tilltagen med stort urval av pålägg samt kaffe eller the. Fredrik valde te med förevändningen att båda smakade ungefär lika, så han valde the direkt.

Vi gör en tur över bergen, längs kusten. Här stupar klipporna lodrätt ner i Atlanten. Vackra vyer hel vägen. Vår destination för dagen är Galway. Galway är en storstad.

Tidigare en viktig flygplats, Shannon, för flygplan som flög till USA. Här landade man och tankade, innan man gav sig iväg över det stora vattnet.

Vi rullar beslutsamt mot Tralee för att åka vidare mot Tarbert. Här chansar vi på att det finns en färjeförbindelse över floden Shannon. Mycket riktigt och med avgång ca 10 minuter efter att vi anlänt och kollat priset för överfarten. Färjan The Shannon ???? trafikerar rutten.

Andra alternativet är att åka hela vägen till Limerick och vidare mot Galway. Vi väljer med avsikt rutten längs Atlantkusten.

Vi passerar The Cliffs of Mohair mot Doolin och rullar beslutsamt mot vår destination.

Hotellet, Hotel Claybaun är inte svårt att hitta. Nu börjar det bli klass på övernattningarna. Vi blir hänvisade till en inomhus parkering, under hotellet - utan extra kostnad.

Dagens etapp har varit lång, varför vi nöjer oss med en god middag, några pint, innan vi beslutsamt går och lägger oss.

Samtliga deltagare var informerade att: Alla åker i godkänt MC-ställ, handskar och stövlar. Hjälms är en självklarhet då man inte får köra en meter utan denna attiralj. Regnställ av god kvalitet. Vi räknar med att bli blöta. Stövlarna får gärna vara vattentäta även dom.

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

31/8

Hela gänget samlas vid frukost. Euro 9,50/person. Vi äter länge. Samling i garaget, packa hojarna och ut från garaget. Utom Ole. Jag glömde låset på framhjulet. Stupar i backen som en slaktad oxe, intill en pelare.

Jag klarar mig från att bli i klämd mellan pelaren och hojen.

Kompisarna stod utanför och undrade var jag blev av?

Att få tag i hojen då det var trångt mellan pelaren och hojen, var ett litet problem. Dessutom ensam. Vet inte hur, men snart stod "Traveller" på hjulen. Bort med låset och ut från garaget. Här hade man redan kommit igång med rökande.

Jag fick också en cig efter att ha berättat om min manöver i garaget.

Snart rullade vi vidare mot Sligo. Vi styr kosan mot Connemara National Park och staden Clifden. Vidare mot Sligo. Alla transportsträckorna var naturligtvis olika, men eftersom landskapen var så inbjudande och gjorde olika intryck på oss alla, minns jag inte riktigt vad som kunde ha varit nämnvärt på just denna sträcka.

Väl på hotellet, Best Western Sligo Southern hotel & Leisure Centre, parkerar vi hojarna. Klassen på hotellen blir bättre och bättre. Detta med avsikt då man blir tröttare och tröttare efterhand som resan pågår och bra sömn och vila blir viktiga ingredienser.

Vi skall alla anlända hem helskinnade, utvilade med en massa nya erfarenheter i bagaget. Trots det storslagna hotellet, nöjer vi oss med en fin middag, några pints, en sista koll på hojarna, innan vi kryper till kojs.

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

1/9

Frukost, till priset av Euro 10,-/person. Vi äter även här länge och väl innan vi checkar ut, betalar och packar våra hojar. Nästa anhalt blir Hotel Albany Lodge Guest House Portrush.

Dagsetappen är planerad att bli kort eftersom vi har för avsikt att "utöva" whiskyprovning på det anrika Bushmills Inn, bara en kvart, med taxi, från hotellet.

Hotellet ligger intill Atlanten på Antrim Coast i Nordirland. Helt korrekt befinner vi oss nu på engelskt territorium. GBP är valutan. Värdinnan visar oss till en inhägnad och täckt parkering i närheten. Här står hojarna bra.

Hotellet har en trevlig veranda som vetter mot havet. Perfekt för en pint. Vi gör en rekognosering ner till strandbadet. Inte en själ. Barnen skall ha åkt hem kort innan, då skolorna började. Vi fick ha hela beachen för oss själva. Ölen var kall och god även här.

På programmet stod whiskyprovning. Sagt och gjort, vi får tag på en taxi som tar oss till The Bushmills Inn. Bilen kör två svängar på ca en tjugo minuter T/R per tre man.

Utmed banan fann vi en lugn plats.
Kaj Sundström och Lars Göransson

...Isle of Man, del 2

10 % rabatt, gäller ej hyra av släp. 016-510 150 www.hyresmaskin.se

Snart satt vi bekvämt i en stor bar där whiskyångorna mötte oss redan vid ytterdörren. Vi satte igång. Kaj, som var kortast, fick börja. Hans längd hade varit ett kärt samtalsämne hela vägen. Han nådde ju knappt till golvet. Men han var lika glad trots alla glada tillrop.

Så småningom hamnade vi på priser på ca 40 GBP/ fyra centiliter.

Som ogift, förstod jag själv när jag skulle sluta, dom gifta hänvisade till regeringen och hushållskassan. Så gick whiskyprovningen av stapeln och alla var snart samlade på den lokala puben, innan sömnen tog över och alla trasslade tillbaka till hotellet.

2/9

Sista dagen på engelskt territorium. Frukosten inmundigas under tystnad.

Samling på den berömda terrassen innan vi i samlad trupp beger oss till parkeringen. Värddinnan hade ett fjärrstyrt system som öppnade grindarna till parkeringen. Vi packade och körde ut från parkeringen.

Dagen destination heter Dublin. Utan några märkvärdigheter anländer vi till Dublin och Hotel St. George, på gångavstånd till centrala Dublin.

Vi blir väl bemötta och hänvisade till en bakgård med direkt anslutning till receptionen, där vi ställer våra hojar.

Personalen bilar står parkerade på gården då vi anländer, men dessa flyttas snart för att bereda våra hojar plats. Vilken service!

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

Vi tar oss en promenad, guidad av Pontus, till centrala Dublin och floden Liffy. Här finns stadens kärna där saker och ting händer tjugofyra timmar per dygn. Det blir middag, bärs och en massa promenad innan vi på kvällskvisten anländer tillbaka till hotellet.

En del souvenirer fastnar i kläderna, man kan inte anlända hem tomhänta. Några stickers, pins osv som får plats i bagaget. Snart somnar vi lugnt, med ytterligare en massa erfarenheter i bagaget.

3/9

Nästa etapp blir färjehamnen i Dublin, Hollyhead i England och drygt 30 mil mor Birmingham. Att hitta färjan var ingen barnlek.

Vi stannar upp och söker med hjälp av google, den lokala kartan och ett febrilt flippande på GPS:en, tills vi slutligen kommer överens om vart vi styr kosan.

I hastigheten glömde jag kvar både min mobil och kartan på en sopbinge som vi använt som bord då vi sökte efter färjehamnen.

Väl vid Stena Lines färjefäste konstaterade jag att både mobil och kartan var borta.

Någon av grabbarna hade vid infarten till hamnen hört frågan om en försvunnen mobil och undrade om det kunde vara min. Japp, det kunde det. Jag kontaktade hamnpersonalen, som glatt fiskade upp mobilen från sin ficka.

Någon hade sett oss då vi stannat för att leta efter hamnen och även konstaterat att något blev kvar då vi åkte. Snabba ryck tog damen, det var en hon, bilen och åkte ner till färjefästet och lämnade mobilen till hamnpersonalen. Det finns ärligt folk mest överallt.

...Isle of Man, del 2

Väl ombord kunde vi koppla av. Vi hade ca fyra timmar på oss innan vi anlöpte Hollyhead. Sedan blev det åka av. Vi hade blivit lovade att man stannade kvar och väntade på oss tills klockan elva lokal tid. Sedan stängde hotellet, lät man mig förstå.

Vi drog från Hollyhead med mätta magar efter överfarten mot Birmingham. Vi anlände till hotellet två minuter innan elva. Kaj som kör ett halvfabrikat utan ljuddämpare är vida känd i Birmingham. Alltefter som vi åkte genom staden, tändes belysningen i fönster efter fönster, hela vägen till hotellet.

På hotellet var man vakna. Hotel Dinara var ett familjeägt hotell. Vi fick t.o.m fick varsin kall öl innan vi trötta men belåtna slöt våra ljusröda. Färden genom Birmingham glömmar jag inte i första taget och hojarna fick vi parkera på gården intill hotellet, bakom en låst port.

4/9

Frukost på en närbelägen bar. Mycket bra, English Breakfast, blev vi serverade, ytterligare en gång. Vi styr kosan mot Harwidge och färjan mot Danmark/Esbjerg.

Här skiljs vi som agnar för vinden.

Kaj och jag gör sällskap mot Öresundsbron och ett MC-par som Kaj känner ifrån någonstans på vägen. Följande morgon fortsätter vi båda hemåt. Jag ankommer Strängnäs vid 16-tiden på eftermiddagen.

Kör via kyrkogården/minneslunden för att anmäla min hemkomst. Så gör jag alltid då jag åker för en längre tid på hoj, för att helskinnad dela med mig av en massa nya erfarenheter.

Fortsättning nästa sida

...Isle of Man, del 2

För att göra en lyckad resa som denna bör man tänka på:

- Serva hojen innan avfärd, däck, drivlina, belysning etc.
- Rätt klädsel ger trygghet.
- Green Card med, även om det inte fordras. Underlättar vid ev. olycka. Då tar ditt förs.bolag tillsammans med motpartens förs.bolag hand om dokumentering och Ev ersättning. Du slipper bråka med ett utländskt förs.bolag.
- Giltigt pass.
- Besiktningsinstrument i original.
- Ditt personliga sjukförsäkringskort, EU-kort.
- S-märke på hojen.
- Köp en extra reseförsäkring för de dagar du är ute. Kostar inte mycket. Du kommer alltid hem, likaså hojen, om något oplanerat skulle hända.

Önskar alla skinnknuttens läsare en riktigt trevlig MC-säsong 2015.

Med vänlig hälsning

Ole Forsblom

På färjan på väg över floden Shannon i Irland på väg mot Galway.

Kaj Sundström, Bengt Rosén och Fredrik Pettersson.

